

ՄԵՐ ԳԻՒՂԻ ԱՂԲԻՐՆԵՐԸ

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒՆ

Պուտ մը ջո՛ւր...
«Սուրբ Մինաս»ի աղբիւրէն,
Պուտ մը ջո՛ւր...
Ծառաւ շրքներս քրջելու:

Պուտ մը ջո՛ւր...
«Վերարտեր»ի աղբիւրէն,
Պուտ մը ջո՛ւր...
Որ զովանայ իմ հոգին:

Պուտ մը ջո՛ւր...
«Լուսաղբիւր»ի պաղ ջրէն,
Պուտ մը ջո՛ւր...
Որ ներքին կրակն իմ մարէ:

Պուտ մը ջո՛ւր...
«Մանուշակ»ի սուրբ ջրէն,
Պուտ մը ջո՛ւր...
Որ ըսվովի իմ վշտերն:

Պուտ մը ջո՛ւր...
Որ տայ ըստուերն անցեալին,
Պուտ մը ջո՛ւր...
Որ իմ կարօտն ամոհէ:

Պուտ մը ջո՛ւր...
Հայրենիքէն անտէրունչ,
Պուտ մը ջո՛ւր...
Երագներու աշխարհէն:

Պուտ մը ջո՛ւր...
Կաթիլ մը մէր ջրերէն,
Պուտ մը ջո՛ւր...
Այրած սրտիս կարօտի:

ԹԵՐԻ, 24 Ապրիլ, 1965

ՊԵՏՐՈՍ ՍԻՄՈՆԵԱՆ
(Պարտիզակցի)

FONTANE DEL MIO PAESE

Ai martiri armeni

Un sorso d'acqua,
Dalla fonte di «San Minas»...
Un sorso d'acqua,
Alle mie arse labbra...

Un sorso d'acqua,
Dalla fonte di «Verarder»...
Un sorso d'acqua,
Per rinfrescarmi il core...

Un sorso d'acqua,
Dalle fonti di «Lussaggiur»...
Un sorso d'acqua,
Per spegnermi il foco...

Un sorso d'acqua,
Dalle fonti di «Manusciagh»...
Un sorso d'acqua,
Per lenirmi il dolor...

Un sorso d'acqua,
Come l'ombra di quei dì...
Un sorso d'acqua,
Per quietarmi il pensiero...

Un sorso d'acqua,
Dalla Patria solinga...
Un sorso d'acqua,
Da quel mondo di sogni...

Un sorso d'acqua,
Dalle acque nostrane...
Un sorso d'acqua,
All'alma mia èsule!...

Terni, 24 Aprile, 1965

BEDROS SIMONIAN
(di Bardisag)

ՆԱՀԱՏԱԿ ԺՈՂՈՎՈՐԴԻՍ

Յարգա՛նք քեզ իմ վեհ, հերոս ժողովուրդ,
Եղար նահատակ անմեղ, անխորհուրդ.
Ախարեցիք քեզ չոյեր, անապատ,
Սովա՛ծ, ծարաւի՛, լիւա՛ծ, յուսահատ:
Փա՛նք քեզ, յաւերժ փա՛նք
Իմ վեհ ժողովուրդ:

Հեռացա՛ր, քողի՛ր քո շէն օջախներ,
Մենա՛կ քողի՛ր քո անգին շիրիմներ.
Դպրոցներ, վանքեր համբուրեցիր լուռ
Եւ «ա՛խ» քաղցիր, զրկեցիր տըխուր:
Յարգա՛նք քեզ, իմ վեհ,
Ագի՛ր ժողովուրդ:

Քո շէն պարտէզներ, սիրուն այգիներ,
Գեղեցիկ տըներ առին դահիճներ.
Թողի՛ր վշտահար, զրկեցիր դու լո՛ւռ,
Քայլեցիր քաղցա՛ծ, ծարաւ ու տըխուր:
Պատի՛ւ քեզ, իմ վեհ,
Հերո՛ս ժողովուրդ:

Քայլեցի՛ր քալածոտ, օրե՛ր, շաբաթներ,
Քայլեցի՛ր անվերջ՝ սարեր ու ձորեր.
Տեսար սուր ու հուր, ցաւե՛ր ու տանջա՛նք,
Որդեկորոյս մօր լաց ու հառաչանք:
Յարգա՛նք քեզ, իմ վեհ,
Անգի՛ն ժողովուրդ:

Անոյ՛շ մանուկներ, սիրուն աղջիկներ,
Հէ՛յ վա՛խ, խրեցին անգուր դահիճներ.
Խենթացան մայրեր, վշտահար հայրեր,
Յաւից կուրացան տարաբախտ պապեր:
Փա՛նք քեզ, յաւերժ փա՛նք,
Իմ վեհ ժողովուրդ:

Եւ քանի՛-քանի՛ սիրասուն մայրեր,
Արեւ աղջիկներ, անուշիկ հարսներ,
Անվախ՝ եփրատ ու Տիգրիս նետեցին,
Հայի անունը բարձր պահեցին:
Պատի՛ւ քեզ, իմ վեհ,
Հերոս ժողովուրդ: